

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... Viro Dn. M. Johanni Korffen/ Templi Jacobaei Diacono & Venerandi Ministerii Seniori, Marito suo Charißimo Vidua moestissima parat, Cives suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771915470>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.

in

J. Korff.

Rostock, 1638.

RECTOR 42.
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS,

Quas

Reverendo & Doctissimo Viro

Dn. M. JOHANNI
ROXBERGII

Templi Jacobai Diacono &
Venerandi Ministerij

SENIORI,

Marito suo Charissimo

Vidua moestissima parat,

Cives suos in eandem ad horam dimidiatam
primam serio & diligenter vocat.

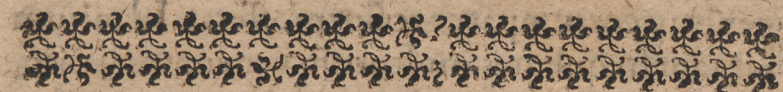
ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.
Anno M DC XXXIIX.

UNIVERSITÄT ROSTOCK
HENRICHUS RHANUS
J. M. D. & P. O. S. A. B.
M. D. C. C. C. C. C.

Dr. M. JOHANNI
J. M. D. & P. O. S. A. B.
M. D. C. C. C. C. C.

ROSTOCK
J. M. D. & P. O. S. A. B.
M. D. C. C. C. C. C.

Singulare hactenus, & exemplo rarum, divinæ providentiæ apud nos argumentum exstitit, quodq; nec æstimare satis, Cives Academiæ, nec satis prosequi grata mente possumus. Ministros n. verbi divini, salutis atq; animarum nostrarum antistites, per hanc evidentissimam luem nobis cœleste Numen conservavit. Quorū eadem fuerunt pericula, quæ tot cives è medio sustulerunt. Cum n. circa se primum, parvisq; viribus, in proximos tamen & qui minimum metuissent, luctaretur hoc urbis publicum discrimen, nemo prius vim tanti mali cōdidicit, quàm qui ad ægrotos præsepè atq; ultimò inviseret. Nulla fermè ejus generis mors est, quæ nunc depopulatur urbem nostram, cui facile culpam nō præstiterit contagio. Est enim intra nos omninò aliquid, quod fomes quidam mortalitatis nostræ est, facilèq; scintillam accipit, & deinde in flammam confluit, ac prorsus deflagrat. Cumq; ad hoc cœlum, quod in Oceanum declive est, corporum temperamenta respondeant, multumq; naturam putredinis asciscatur; mirari nemo debet, quod corruptus infectusq; semel vitæ nostræ sanguis, deterior quotidie seipso fiat, tandemq;

Rr 2

peni-

penitus corrumpatur ac finem afferat. Id mirum
est, tam frequentes multorum venenatos halitus,
quos unâ die toties imbibere debuerunt præsen-
tes, reperisse avia quæq; circa sacerdotum nostros,
aliisque interemtis, istos hæcenus incolumes tran-
sisse. Homines erant, eodem aëre pascebantur
cum cæteris, & quicquid alios accendebat, toto
cubiculo divisum erat. Illi interea solliciti de æ-
grotis, de sese omnium maximè securi, peragere
preces suas, animasq; ex ovibus suis digressas in-
coelum comitari, sani ac valentes discedere. Sive
me, Cives Academiae, quod Atheis facile credi-
tur, aliquod anus commentum, superstitio, sive
Creatoris paternum Numen occupavit, digna
res est, quæ vestrum quemq; ad seriam cogitatio-
nem excitet. Eo magis, quia nemo Christiano
rectius exspirat animam suam, quam inter Pasto-
ris sui vocem, magno sese mysterio inter afflictas
res nostras mortisque terrores probantem. Vah
quanta sæpe desideria, quot vota sunt, istius ul-
timi itineris impetrare viaticum, verboq; coelestis
gratiæ confirmari posse. Diviso quàm sapissi-
me intra luctam & carnem spiritu nostro, pres-
soq; tot criminibus, ut præter consolantis Mini-
stri alloquium, istamq; Christi subloquentis eri-
gentisque vocem, nihil unquam opis prævalere,
& si.

& sistere conturbatam dejectamq; conscientiam
possit. Adest enim ille, plusquam Oecumenicus
Pastor, facitq; intra praeordia nostra, ut creda-
mus, eum esse, qui nobiscum loquatur, qui sa-
net vulnera nostra, quassatamq; arundinem resti-
tuat, & adversus quem praevalere ne quidem infe-
riorum portae valeant. Haec ergo est illa coelestis
gratia, quae nos haecenus comitata est, cum tot
millibus hominum, tam brevi temporis spatio,
hujus urbis pariter atq; lucis relinquenda usura
esset. Nondum enim lugendi nobis causam ali-
quis sacerdos praebuit, maximasq; habuimus a-
gere gratias, quod illis parcere voluerit coeleste
Numen, qui, quando coetera omnia nobiscum,
caduca sunt, immortalitatis rationem ac curam apud
nos habent. Cum n. reddendus necessarium sit Crea-
tori spiritus noster, nisi velimus aeternum perire,
non potest majus beneficium morientibus con-
tingere, quam si intra istas manus, quibus ab ortu
statu commissi sunt, beati discedant. Eaque causa
est, quod videamur ingrati adversus tantum mu-
nus extitisse, cum ea parte multari in posterum nos
necesse sit. Isto quidem cum initio supplicij no-
stri, quod porro triste, & nimis quam fere-
le esse videatur. Senior enim est Reverendi hu-
jus Synedrij Ecclesiastici, canum ac charum ca-

R 3

put,

put, qui terrere istum ordinem ac minari eadem
secum fata debet. Antiquæ fidei vir erat, publicæ
pietatis, & in exemplum probus. Nullo modo
temulentus, difficilis, iracundus, immisericors,
aut generis alicujus affectator. Candidus & cum
prudencia simplex, nemini molestus, omnibus
acceptus atq; charus. Orphanorum tutor singu-
laris, absq; quibus per ipsos viginti annos nun-
quam fuit. Credo equidem satis jacturæ
in tanto viro jam factum esse, postquam ab in-
nocentia Apostolorum magis quotidie magisq;
dilceditur, eaq; in religioso ordine commissa
sunt, quibus minimi quiq; etiam publicitus of-
fendantur. Equidem erit deinceps, cum Reve-
rendum & Doctissimum Virum Dn. M. JOHANNEM
CORVIUM Jacobæanæ regionis Parochia deside-
ratura sit, cum, sicuti paullatim fit in his terris, de-
fecerint ejus in successore virtutes. Quem nun-
quam rectius repetemus votis, quam cum ad hoc
exemplum alios exigerimus. Quiq; fenestrâ pro-
fectò aperuit, ostenditq; viam, qua porro itura
esse lues publica videatur. Bis septem enim admo-
dum dies sunt, cum idem cõqueri cœpit noster,
quod aliis hætenus mortem attulit, eodemq;
morbo ad nuperum XVI. Julij hora in meridiè
propemodum quarta perquam fideliter, & sicuti
ti

cuti alios hactenus exhortato fuerat, in Salvatore
suo JESU CHRISTO discessit, Brevis morbi ratio est,
velut ipsa compendium cum hominibus facere
nunc solet. Vitæ summâ attigimus antea, de or-
tu res perindè est, veluti super exitu, Ubiq; enim
omnia mortalia sunt. Natus apud nos est, Anno
Christi M D LXXIV, Mense Februarii, Patre
JOACHIMO, honestissimo hujus urbis ac primario
Cive, Matre castissima Foemina ANNA Kravels.
Nomè indicat Christianum eum fuisse assertum,
A quo tempore in duodevigesimum ætatis
annum, domi, post in ~~S~~adinensium Gymnasio
per triennium bonis literis addictus, cum satis
profecisset, reversus, unde venit, clarissimos sui
ævi Theologos CHYTRÆUM, SCHAENTIUM, LOBE-
CHUM, Professores, diligenter magnòq; cum fru-
ctu audiit. Juliam quoq; Academiam invisit,
ad capiendâ Theologiæ, cui jam se prorsus asse-
ruerat, paulò majora incrementa. Redijt autem
ad patrios lares, vocatusq; ad ædem D. Jacobi &
Crucis Dominicæ, simul in conjugium lectissi-
mæ virginis ELIABETHÆ concessit, Quæ Viri Re-
verendi admodum & Clarissimi Dn. SIMONIS
PAULLI, SS. Theolog, D. Professoris, atq; hujus
Diœcesios Superintendentis meritissimi filia
exstitit. Ex qua IV, liberum genitor factus est,
unius

unius filij JOHANNIS, & trium filiatum ANNÆ,
in quintum mensem denatæ, superstitem CA-
THARINÆ, quæ eximio & Præstantissimo Viro
M. JOACHIMO DASENIO, nostræ Academiæ Secre-
tario nupsit, ut & ELISABETHÆ adhuc virginis.
Qua uxore cum ante triennium privaretur, votis
expetivit secundis Matronam honestissimam,
ANNAM Barneftengs / NICOLAO Eggers / in-
tegrissimo apud nos laudatoq; Civi antehac
nuptam. Qua cum breve tempus, ætatis tamen
LXIV. annorum benè beatèq; vixit. Admo-
nemus vos Academiæ Cives, ut sacri Mynisterio
Verbi promptitudinem ac pietatem vestram de-
claretis, frequentesq; mecum hujus Viri funus
profecuturi adsitis. B. V. P. P. XIX. Julij An-
no Christ, M DC, XXXIIX.

cuti alios hactenus exhortato fu
suo JESU CHRISTO discessit, Brevi
velut ipsa compendium cum ho
nunc solet. Vitæ summã attigit
tu res perindè est, veluti super ex
omnia mortalia sunt. Natus apud
Christi M D LXXIV, Mense Fe
JOACHIMO, honestissimo hujus u
Cive. Matre castissima Foemina
Nomè indicat Christianum eum
A quo tempore in duodeviginti
annum, domi, post in ordinem
per triennium bonis literis addi
profecisset, reversus, unde venit,
ævi Theologos CHYTRÆUM, SCH
CHUM, Professores, diligenter ma
ctu audijt. Juliam quoq; Acad
ad capienda Theologiæ, cui jam
ruerat, paulò majora incrementa
ad patrios lares, vocatusq; ad æde
Crucis Dominicæ, simul in conj
mæ virginis ELIZABETHÆ concess
verendi admodum & Clarissimi
PAULLI, SS, Theolog, D. Profel
Dioecesis Superintendententis n
existit. Ex qua IV. liberum gen

vatore
tio est,
facere
de or
enim
Anno
atre
nario
swels.
rtum,
ætatis
natio
satis
os sui
OBE
fru
vifit,
asse
utem
bi &
stissi
i Re
ONIS
ujus
filia
est,
nius

